

19.

... aneb

Z hněvu zavraždil svého přítele

Ještě na počátku šedesátých let dvacátého století byla u nás homosexualita, respektive její projevy, považována za jev nebezpečný pro společnost, a proto trestána. V šedesátých letech převládl názor, že homosexuální chování není zločinem, ale projevem sexuální deviace, tedy poruchy, za kterou postižený nemůže. Byly dokonce činěny neúspěšné pokusy ji léčit. Teprve před pár lety byla homosexualita vyřazena z Mezinárodní klasifikace nemocí. Stalo se tak především s ohledem na zrovnoprávnění homosexuální minority s heterosexuální většinou. Pokud jde o vztah homosexuality a trestné činnosti, lze říci, že gayové bývají poměrně často obětmi vydírání a násilí, ať již ze strany svých vlastních lidí, nebo příslušníků heterosexuální většiny.

Přenesme se nyní společně do malebného krkonošského městečka, kde se před sedmi lety odehrál náš příběh. Byl začátek dubna, příroda voněla jarem, na horách končila zimní sezóna a turisté spěšně opouštěli penziony. Restaurace však zpravidla zůstávají zaplněny náhodnými či stálými hosty téměř po celý rok.

Jednoho sobotního odpoledne vzbudilo pozornost kolemjdoucích turistů bílé vozidlo AUDI, nedbale zaparkované před jedním z penzionů na Semilsku. Auto mělo rozsvícená světla a odemčené dveře. Klíčky byly zasunuty v zapalování a na sedadle ležela bunda spolu s cestovní taškou. Přivolaný personál zjistil, že vůz patří muži, který se předešlého večera u nich ubytoval. Vzhledem k tomu, že hosta celý den nikdo neviděl, rozhodli se odnést mu věci na pokoj. Když stoupali po schodech do podkroví, ještě netušili, co je za okamžik čeká. Otevřeli dveře do pokoje a zůstali stát na prahu. Pohled, který se jim naskytl, přítomné doslova vyděsil. Na váleňdě za dveřmi, kde byly složeny lůžkoviny, leželo bezvládné tělo polonahého muže, které neslo stopy násilí. Na prsou oběti se nacházely bodnořezné rány, jejichž okolí zvýrazňovala zasychající krev. Na těle byly již místy vytvořeny posmrtné skvrny. Velké množství krve bylo možné spatřit jak na lůžkovinách a váleňdě, tak i pod ní, kde vytvořila rozsáhlou krevní kaluž. Kousek opodál ležel zakrvácený nůž ... Když se majitel penzionu po chvíli vzpamatoval, spěchal oznámit hrůzný nález na policii.

Na místo vraždy se neprodleně dostavila policejní hlídka, která celý prostor zajistila. O případu byli okamžitě informováni semilští kriminalisté spolu s výjezdovou skupinou z královehradecké policejní správy. Kompletní tým specialistů provedl nezbytné ohledání místa činu a zajistil důležité stopy. K určení přesné příčiny smrti zemřelého nařídil lékař soudní pitvu. Začalo tak rozsáhlé vyšetřování, v jehož počátku vrah neunesl tíhu svého svědomí a sám se druhý den po vraždě přihlásil policistům.

S Romanem se Josef seznámil, když mu bylo patnáct. Potkali se v jedné restauraci, kde byl Roman známý tím, že často platil za své společníky útratu. I když byl mezi nimi téměř třicetiletý rozdíl a nebylo tajemstvím, že je starší muž homosexuálně zaměřený, využil Josef jeho nabídky a nastěhoval se k němu. Po vojně však z bytu odešel a našel si přítelkyni, se kterou se po tříměsíční známosti oženil. S přítelem se přesto i nadále občas stýkal. Toho osudného dne Josef od rána popíjel. Nic neobvyklého, jelikož alkohol byl již několik let jeho koníčkem. Vypil pár piv a nepohrdl ani tvrdým alkoholem. Cestou z restaurace si navíc koupil láhev vína a zamířil k domovu. Iluze příjemně stráveného odpoledne se však rychle rozplynula díky hádce s manželkou. Josef, plný vzteku, vytočil Romanovo telefonní číslo a požádal jej, jestli by ho neodvezl k jeho matce do Chomutova. Přítel, který mu snad pokaždé vyhověl, neváhal překonat v tu chvíli téměř dvě stě kilometrů, aby přijel. Společně pak vypili kávu a odjeli směrem na Semilsko. Cestou se zastavili v několika restauracích a nakonec skončili na diskotéce. Protože se blížila půlnoc, navrhl Roman, že přenocují v penzionu, kde předem objednal pokoj pro dva. Večer, během kterého platil veškerou útratu, pro staršího z mužů zdaleka ještě nekončil. V podkrovní místnosti pohladil mladíka po vlasech se slovy, že si teď (jako obvykle) vybere, na co má nárok. Josef, notně posílen alkoholem, však jeho sympatie neopětoval a místo toho si došel k servírce vypůjčit nůž "na ukrojení chleba". V pokoji využil okamžiku, kdy se k němu přítel obrátil zády a nožem zaútočil. Zraněný muž upadl na postel, kde jej poté útočník ubodal. V rozrušení a polekán z toho, co způsobil, popadl klíčky od auta a vyběhl ven. Na parkovišti se pokusil nastartovat vůz, což se mu však nepodařilo a proto se dal na útěk. Z jiné restaurace si později přivolal taxi, které jej ještě téže noci odvezlo domů.

Jako motiv jednání pachatele určili později znalci silný zlobný afekt. Vztek, který měl útočník sám na sebe, obrátil pod vlivem alkoholu proti poškozenému. Josef totiž své homosexuální kontakty již od mládí těžce nesl a styděl se za ně. Přesto je nebyl několik let schopen přerušit. Stával se terčem posměchu spolužáků a jako dospívající se proti jednomu posměváčkovi dopustil násilí, za což stanul až před soudem. Po zhodnocení všech důkazů jej za vraždu soud odsoudil k jedenácti letům trestu odnětí svobody nepodmíněně.